

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313204381
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6313204381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa rodičov: H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX L., H. XXXX/XX, zastúpená splnomocnenou advokátkou JUDr. Máriou Stahovcovou, so sídlom Advokátskej kancelárie 977 01 Brezno, ČSA 18, a: O. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX O. L. - E., Y. XXX/XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/85/2013-53 zo dňa 22. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 8P/351/2009-74 zo dňa 01. 12. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/6/2010-91 zo dňa 09. 02. 2010 vo výroku o výživnom na maloletú tak, že s účinnosťou od 24. 04. 2013 zvýšil výživné na maloletú zo sumy 50 eur mesačne na sumu 80 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletej (výrok I.). Zročné výživné za obdobie od 24. 04. 2013 do 22. 10. 2013 v sume 146,20 eura uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšku návrh matky zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (výrok IV.).

Okresný súd vo veci rozhodol s poukazom na ust. § 163 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a na ust. § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že matka maloletej podala návrh na zvýšenie výživného čiastočne dôvodne. Okresný súd zistil, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8P/351/2009-74 zo dňa 01. 12. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoP/6/2010-91 zo dňa 09. 02. 2010 došlo k zmene pomerov na strane účastníkov konania. Maloletá pri poslednej úprave výživného mala 5 rokov, navštevovala materskú školu; v súčasnosti má 9 rokov, navštevuje 4. ročník základnej školy, čím podstatne vzrástli výdavky na jej výživu, výchovu, vzdelanie, všestranný rozvoj a starostlivosť o zdravie maloletej. Matka maloletej pri poslednej úprave výživného pracovala ako predavačka v COOP Jednota s priemerným čistým mesačným zárobkom 349,99 eura, v súčasnosti naďalej pracuje u toho istého zamestnávateľa, so zárobkom 383,36 eura. Mesačne poberá aj prídavky na maloletú, počet vyživovacích povinností sa u nej nezmenil. Otec maloletej pri poslednej úprave výživného bol živnostníkom a dosahoval čistý mesačný príjem 151 eur. K 24. 02. 2011 živnosť skončil. V súčasnosti pracuje v Železiarňach Podbrezová, a.s. s priemerným čistým mesačným zárobkom 680,32 eur. Naďalej

má vyživovaciu povinnosť k maloletému E. F., nar. XX. XX. XXXX. . Pribudla mu vyživovacia povinnosť k manželke Alžbete, s ktorou sa zosobášil 23. 06. 2012, ktorá je nezamestnaná. Na základe zistených skutočností v súlade so zákonnými ustanoveniami okresný súd návrhu matky sčasti vyhovel a výživné na maloletú zvýšil na 80 eur mesačne. Pri určení výšky výživné prihliadol súd k odôvodneným potrebám maloletej, k možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov. U matky prihliadol tiež k tomu, že sa o maloletú osobne stará. Matkou požadované zvýšenie výživného na sumu 150 eur mesačne, považoval okresný súd za neprimerané vzhľadom k pomerom otca. Pri výživnom 80 eur mesačne rodina matky maloletej má mesačný príjem pozostávajúci z určeného výživného v sume 80 eur, z prídavku na maloletú v sume 23,10 eura a zo zárobku matky 383,36 eura, t.j. spolu 486,46 eura. Matka s maloletou žijú spolu, čiže na každú z nich z tohto mesačného príjmu pripadne suma 243,23 eura. Rodina otca maloletej má mesačný príjem pozostávajúci zo zárobku otca 680,32 eur a z prídavku na syna E. 23,10 eura, t.j. spolu 703,42 eura. Z tohto príjmu zaplatí otec výživné na maloletú 80 eur a zostane mu 623,42 eura. Jeho rodina pozostáva z troch členov, takto na jedného člena zostane suma 207,80 eura. Okresný súd konštatoval, že vzhľadom na pomery otca, aj keď sa mu zvýšil príjem, ale na druhej strane mu pribudla vyživovacia povinnosť k manželke, nie je možné zvýšiť výživné na 150 eur mesačne tak, ako to požadovala matka. Následne rozhodol okresný súd o zročnom výživnom a o trovách konania.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej, ktorá ako odvolacie dôvody uplatnila dôvody vymedzené v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP. Zdôraznila, že od poslednej úpravy výživného, kedy otec maloletej dosahoval čistý príjem v sume 151 eur mesačne, sa príjem otca päť krát zvýšil. V súčasnosti otec dosahuje zárobok v sume 680,32 eura mesačne. Výdavky otca sú pritom rovnaké ako v roku 2009. Otec mal aj pri poslednej úprave výživného vyživovaciú povinnosť k synovi E. a žil v spoločnej domácnosti s družkou, matkou maloletého E., ktorá vtedy bola na materskej dovolenke. Aj výdavky na domácnosť mal otec rovnaké ako v súčasnosti. Následne otec uzavrel manželstvo so svojou družkou, ktorá napriek tomu, že maloletý E. má už 6 rokov, nikde nepracuje, nie je evidovaná ani ako uchádzačka o zamestnanie a podľa tvrdenia otca vozí maloletého syna denne do materskej školy, v súvislosti s čím otec prezentoval výdavok v sume až 47 eur mesačne. Otec tiež prezentoval výdavky, a to sporenie pre syna E. 20 eur mesačne a na stavebné sporenie v sume 700 eur ročne. Otec býva v rodinnom dome, hypotéku nemá. Majetkové pomery otca sa oproti roku 2009 zlepšili, nakoľko v roku 2012 si kúpil osobné motorové vozidlo. Naproti tomu, jej príjem zostal rovnaký. Zvýšili sa jej pritom výdavky súvisiace s bývaním, ktoré si musela zabezpečiť (nájomný byt od Mesta Brezno) a musí splácať tiež pôžičku na zaobstaranie zariadenia do bytu. Výživné má prednosť pred sporením a pred výdavkami, ktoré nie sú nevyhnutné. Potreby maloletej sa od roku 2009 zvýšili. Rozsudok okresného súdu žiadala zmeniť tak, aby výživné na maloletú bolo zvýšené zo sumy 50 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne.

Otec maloletej vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že dôvody v ňom uvedené považuje za tendenčné, zmätočné a zavádzajúce. Mal za to, že okresný súd správne rozhodol o výške výživného na maloletú. Nesúhlasil s tvrdením matky, že od poslednej úpravy výživného sa jeho výdavky na domácnosť vôbec nezmenili a boli rovnaké ako v súčasnosti. Je pravda, že od roku 2009 sa jeho príjem zvýšil, ale v dôsledku založenia rodiny sa objektívne zvýšili aj jeho životné náklady, keďže je jediným živiťelom rodiny. Stavebné sporenie, na ktoré poukazovala matka platil aj v roku 2009. S poukazom na matkou uvádzanú skutočnosť, že od roku 2009 sa jeho príjmy zvýšili takmer päť krát uviedol, že od uvedeného obdobia sa podstatným spôsobom v rámci celej spoločnosti zvýšili ceny a výdavky spojené s uhrádzaním životných nákladov. Motorové vozidlo, na ktoré poukazovala matka je ojazdené (dvanásťročné) a kúpil ho z prostriedkov nasporených zo stavebného sporenia. Polovicu nehnuteľnosti, ktorú vlastní zdedil ešte pred vydaním pôvodného súdneho rozhodnutia. Tak ako sa zvyšujú potreby na maloletú, zvyšujú sa aj potreby jeho maloletého syna Jakuba, ktorý od posledného rozhodnutia o výživnom je starší o štyri roky. Aj matka má povinnosť maloletú živiť, tejto povinnosti sa nemôže zbaviť paušálnym poukazom na zlé finančné pomery a presúvať ju na druhého rodiča. Ohľadne čiastky, ktorú spori synovi F. uviedol, že aj k tomuto dieťaťu má zákonnú vyživovaciu povinnosť a sporenie pre maloletého treba považovať za odôvodnené potreby dieťa podľa § 62 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine. Rozsudok okresného súdu považoval za vecne správny, preto navrhol, aby bol odvolací súd súdom potvrdený.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky nevyjadril.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ OSP, postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov:

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu (ust. § 219 ods. 2 OSP). V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje. Tvrdenia matky uvedené v podanom odvolaní nie sú takého charakteru, aby podmienili zmenu rozsudku súdu prvého stupňa. Okresný súd sa s matkou v odvolaní tvrdenými skutočnosťami vysporiadal vo svojom rozhodnutí a pri určovaní výživného prihliadol na všetky zákonné kritériá ustanovené v Zákona o rodine. Je nepochybné, že v danej veci bol namieste postup v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko na základe vykonaného dokazovania bola naplnená hmotnoprávna podmienka podmieňujúca zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, t.j. bolo preukázané, že ako na strane maloletej, tak aj na strane jej rodičov došlo k zmene pomerov, ktorú možno kvalifikovať ako zmenu podstatnú. Zmena pomerov na strane maloletej spočíva v tom, že táto je v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného staršia o štyri roky a toho času chodí už na základnú školu, zatiaľ čo pri poslednej úprave výživného navštevovala materskú školu. Zmena pomerov nastala aj na strane rodičov, keď u oboch došlo k zvýšeniu ich príjmu. Odvolací súd zdôrazňuje, že kritériami, na ktoré je súd pri určení výživného povinný prihliadnuť, sú odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa na strane jednej a možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča na strane druhej. Práve vzájomná korelácia týchto ukazovateľov je rozhodná pre určenie konkrétnej výšky výživného, pričom nárast príjmu alebo zárobku povinného rodiča je len jedným, ale nie jediným ukazovateľom, na ktorý treba pri určení výživného prihliadať. V konaní pred okresným súdom bolo preukázané, že otec maloletej má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletemu E. ako aj to, že v súvislosti so starostlivosťou o maloletú nevznikajú matke iné ako bežné výdavky (súvisiace so zdravotnou starostlivosťou, športovými aktivitami, záujmovými činnosťami a pod.), porovnateľné s výdavkami detí v jej veku. Pri zohľadnení výdavkov otca na zabezpečenie potrieb jeho rodiny, s prihliadnutím k tomu, že otec má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletemu synovi E. a skutočnosti, že otec prispieva na výživu maloletej aj nad rámec doposiaľ určeného výživného zakupovaním ošatenia či obuvi, v spojitosti s odôvodnenými potrebami maloletej, ktoré matka špecifikovala len ako výdavky bežné, súvisiace predovšetkým s návštevou školy, považoval odvolací súd zvýšenie výživného na sumu 80 eur mesačne za primerané. Napokon k veci treba dodať, že vyživovaciu povinnosť k maloletej má aj matka, ktorá vzhľadom k veku maloletej (keď si už starostlivosť o maloletú nevyžaduje takú intenzitu z hľadiska času ako pri predchádzajúcej úprave výživného), je tiež povinná prispievať na výživu maloletej určitou peňažnou čiastkou, pri zohľadnení ktorej potom možno uzavrieť, že potreby maloletej budú zabezpečené dostatočne. Výživné v sume 80 eur mesačne na maloletú je nateraz primerané odôvodneným potrebám maloletej a možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.